

Det vil ses, at forhøjelsen af renterne er størst for personer med formueindtægter. Ved en formueindtægt på 1 000 kr. vil der være tale om en rentestigning på 700 kr. om året. Denne stigning vokser ved 2 000—3 000 kr. i indtægt til 1 900 kr. og derover, men falder derefter i takt med de forskellige fradragsreglers virkning.

For personer med arbejdsindtægt er rentestigningen — selv i de to tilfælde, hvor fradraget i indtægt udover det fradragsfri beløb er fastsat til 72 pct. — større, end forhøjelsen i det fradragsfri beløb betinger. Dette skyldes nedsættelsen i fradragsprocenten fra de nuværende ca. 75 pct. til 72 pct.

Fastsættes fradragsprocenten for indtægter udover det fradragsfri beløb til 48, vil det ses, at renteforhøjelsen i forhold til nu er stigende, indtil indtægten udgør omkring 5 000 kr., hvor den udgør godt 1 400 kr., når det fradragsfri beløb er 100 pct., og knap 1 200 kr., når det er 80 pct.

Som omtalt tidligere under besvarelsen af spørgsmål 24 er det uhyre vanskeligt at beregne med nogenlunde sikkerhed, hvad merudgifterne ved en lempelse af fradragsreglerne vil blive, hvilket skyldes, at disse merudgifter for en meget væsentlig del er betinget af, hvorledes personer, der allerede nu har ret til rente, men ikke kræver denne, vil reagere som følge af, at de gennem udbetaling af folkepension kommer i forbindelse med det offentlige, og den øgede omtale af spørgsmålet.

Forsåvidt angår den i spørgsmål 29 angivne mulighed (det fradragsfri beløb fastsættes til 100 pct. af grundbeløbet og fradragsprocenten for indtægter herudover til 48), kan det siges, jfr. tabellerne foran, at udgiften vil blive væsentlig større end efter det fremsatte lovforslag. Til personer, der i øjeblikket har fradrag i renten, kan det anslås, at merudgiften i forhold til de nuværende regler ialt vil andrage ca. 45 mill. kr. Endvidere må det antages, at en del flere vil blive berettiget til rente, end tilfældet er efter det fremsatte lovforslag. Antages det, at ca. 20 pct. af de personer, der har indtægter over de nuværende fradragsfri beløb, vil melde sig som renteberettigede og modtage godt 1 000 kr. årlig i rente, vil

merudgiften herved andrage omkring 15 mill. kr. Antallet af personer, der nu har en uudnyttet ret til et (eventuelt nedsat) rentebeløb, og som efter lovændringen vil melde sig som rentemodtagere, vil antagelig ikke blive væsentlig større, fordi fradragsreglerne lempes mere end efter lovforslaget, idet den påvirkning, de er ude for, og som vil få dem til at søge rente, antagelig mere er af psykologisk karakter end direkte påvirket af, hvor stor en rente der kan opnås. Da den rente, disse personer kan opnå, imidlertid som hovedregel vil være væsentlig større end efter lovforslaget, må man regne med en merudgift i forhold til nu på omkring 40 mill. kr.

Merudgiften ved dette forslag kan herefter — med en meget betydelig usikkerhed — skønnes efter en kortere overgangsperiode årligt at ville blive af størrelsesordenen 100 mill. kr.

Beregner man på samme måde merudgiften ved den i spørgsmål 30 angivne mulighed (fastsættelse af det fradragsfri beløb til 80 pct. af grundbeløbet og af fradraget for indtægter herudover til 48 pct.), kan denne for de nuværende rentemodtagere anslås til godt 35 mill. kr., for personer, der hidtil ikke efter indtægtens størrelse har været berettiget til rente, til ca. 12 mill. kr. og endelig for personer, hvis indtægter allerede tidligere faktisk berettigede dem til rente, til omkring 38 mill. kr. Merudgiften ved dette forslag skulle herefter ialt kunne skønnes at blive omkring 85 mill. kr. årligt.

Med henvisning til den i spørgsmål 33 angivne mulighed (fastsættelse af det fradragsfri beløb til 75 pct. af det nye grundbeløb, men iøvrigt fastholdelse af lovforslagets bestemmelse om fradrag i renten for indtægter herudover) er det ikke muligt med nogen præcision at sige, hvor meget udgiften vil blive i forhold til udgiften efter lovforslaget. Besparelsen vil blive af forholdsvis ringe størrelsesorden, antagelig under 1 mill. kr.

Det skal endelig tilføjes, at merudgifterne til *invalidere* som følge af ændringerne i fradragsreglerne — hvadenten disse bliver som i lovforslaget eller som et af de i spørgsmål 29, 30 eller 33 anførte — vil blive af forholdsvis beskedent omfang, antagelig